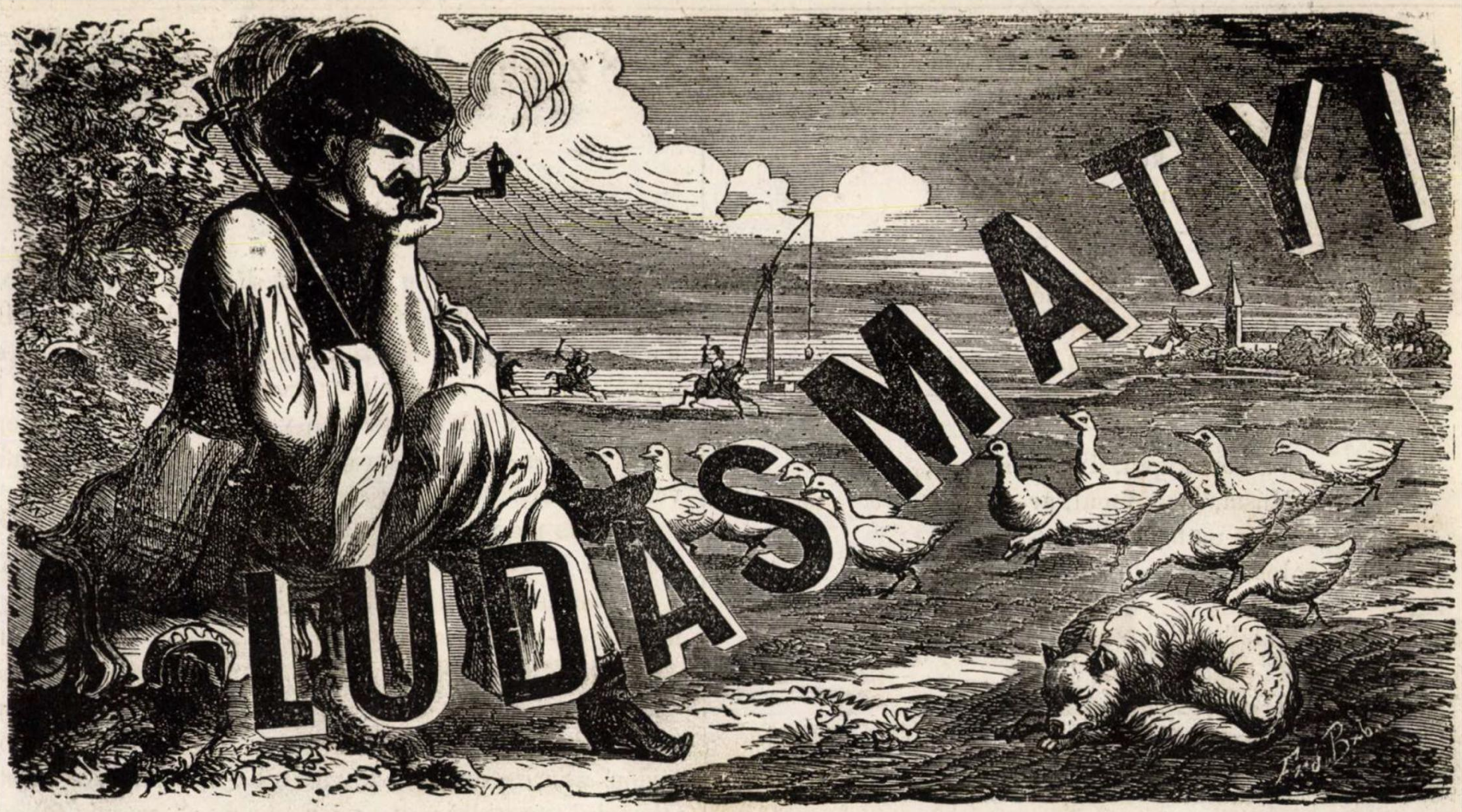

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap.
Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. szám
alá küldendő.

Pest, April 23.
1871.
17. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető
utan
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. szám
ide küldendő mindenféle kézirat,
mely „Ludas Matyi"-nak
van szánva.

Jön ám! . . .

Ugye hogy mondtam? bölcs kormányunk
Most tégy valami változást,
Mert jön, 's megesz, 's furcsa alakban
Látod meg a feltámadást!
De ti a mokra Nagy Bőgősnek
Soha se akartok hinni,
Ezért kell osztán néha napján
Sok keserü kortyot inni!

Ugye hogy mondtam? vigyázzatok
Ott a conferentiába,
Mert külömben minden törekvés
Csűrés — csavarás hiába!
Markosabb ficzkó kell a gátra,
Ki egyetmást bizton megóv.
Nem az a lágy-meleg Apponyi
Kitől nem fél báró Brunow!

'S ti nem hittétek! ott van most már,
Meg van adva jól az ára . .
Ötvenhatodiki okmánynak,
Gyujthattok vele pipára!
Hány ezer embert feláldoztak!
'S győztek . . . . sufficienter — vix
De legalább lett csontjaikból
Lui úr számára suvix!*)

De hát ugye? hol a pokolba
Szedem — veszem össze mindazt,
Hogy biz az jön, 's pedig nem soká,
'S kutyáliter reánk riaszt!
Hát van nekem egy kis madaram,
Mely ezt nékem megfütyöli
Mind előre, — nagy tudománya,
'S bölcseséggel színig teli!

---

*) Nem tudom igaz e? de egy időben az a bolond hir járta be a lapokat, hogy a Krimbe elesett harczosok csontjaiból egy vállalkozó társaság suvixot készittet!
N. B.

Kodifikáczió.

Az igazságügy minister
Horváth „kodifikál ;“
Mit is mondok? a magyarnak
Csizmát —„ujat“ csinál.

Bürója most hát valódi
„Csizmadia-mühely,“ —
Hol rakáson minden szerszám,
Mi csak varráshoz kell.

Van ott kapta, dikics, szurok,
Musta, szeg, fonal, ár, —
De a mühely legénysége
Jobbára mind „kontár.“

Találhatni köztök olyat,
És pedig eleget,
Ki a csizma-talpba ütni
Nem képes egy szeget.

De mindennél nagyobb baj az
Hogy „bécsi“ a kapta,
És a májszter az uj csizmát
Épen arról szabta.

Ez a csizma a magyarnak
Lábát agyon töri,
Vérhólyag és tyukszemekkel
Kinozza — gyötöri.

Bizony jobb vón, ha az „ócskát“
Viselné tovább is,
Bátran járhat kelhet abban,
Ép marad a láb is.

Ugy sincs annak egyéb baja,
Csak az, hogy már „régi“ —
De most is jobb — kényelmesebb
Mint lesz az uj bécsi.

Ha csakugyan más csizma kell,
Uj divatu — remek,
Varrnak azt a „pétervári“
S „berlini“ suszterek

Sőt talán még erővel is,
Lehet nem sokára,
Felhuzzák azt a magyarnak
„Ficzamult lábára.“

Abban aztán eljárhatja
Azt a szép pár tánczot:
Mit oly régen megszerettett
„Dájcsot és Kozákot.“

Papirrágó.

Szabadkai életképek.

XII. kép.

A márczius havi közgyülés.

(Folytatás.)

M. tanácsnok: (alias Pista sógor) Szólok az urhoz — polgármester uram! (halljuk, halljuk) Békaságod nagyon sokszor emlegeti az „ildomosságot“; pedig az én őszinte meggyőződésem szerint ildomtalanabb főnöke nem volt e városnak, mint épen békaságod (a mamelukok fölkiáltanak: „hát miért voksolt rá restauratiokor sógorságod!“) — Hát csak azért, mert én is megettem a szurkot, mint a többiek, és most én is verem a „mea culpát“, mint a többi bünbánók, kik alig várják az alkalmat, hogy e méreg-tarisznyát lerázhassák a nyakukról. — Én habár tanácsnok vagyok is, azért megmerem mondani békaságodnak az igazságot amúgy magyar miskásan. — Kérdem: ildomos eljárás-e most midőn a rendezés küszöbén állunk, a fizetést fölemelni, és pedig úgy „per mopsz“, vagyis föllovalni az alsóbbrendü tisztviselőket, hogy fizetés-javitás iránt folyamodjanak? hanem békaságodnak nem volt kurázsia nevét oda bigyeszteni, persze csupa ildomosságból — Én az e féle ildomosságot polgármesteri trafikának nevezem, mely hasonlit azon eljáráshoz, midőn békaságod a leányiskolát a barátok „sütőházába“ tette át azért, hogy magát a város azon épületébe becsempészsze, mely legczélszerübb volna leánynöveldének. — Persze — ez is ildomosan történt, miután a gazdasági szék reá adta az áldásos mártást! — Én tehát, minthogy zsákban macskát árulni“ nem szoktam, kijelentem, hogy a fizetés fölemelését nem pártolom; sőt annak netán utalványozandó összegét a „szegény-alapra“ ajánlom*) (átalános éljenzés a karzaton; levertség a zöld asztal körül.)

A, tanácsnok: (másként: Crucifix-Beiszer:) Én pedig az én competentiámat fölajánlom a vizkereszti bucsujárás költségeinek fedezésére és a pápái csalhatatlanság terjesztésére.

P. főügyész: (különben: szelid fiskus:) Nekem mindegy: ha ideadják elveszem; de utánna nem töröm az eszem.

Polgármester: (elzöldülten hebegi) E—e—én pe—pe—dig a–a— ál—do–do–zom a—a—a Jo—jo—jocz—ka—á—nak!

(vége következik).

Egy szemtanu a titkos lyukon.

---

*) Ez is a ritkaságok közé tartozik a mai tisztikarban.
Szerk.

Eredeti levél Szécsényből.

Jó napot Ludas Mátyás ur!

Na hallja kigyelmed! láttam én már cserebogarat reptiben, ettem hámozva a pereczet Debreczenben, öszvejártam Tolnát-Baranyát, mig ide vetődtem, hanem olyan képviselőt még sem láttam ám életemben, pedig hát hajamat szakálamat megcsapta már a dér, a ki az apja képét viselje a magáé helyett. No de hát elülről kezdem a históriát.

Ismeri kegyelmed Pulszki Ferencz uramat, a mi képviselőnket, azt a nagy orrut ugy-e? Már hogy ne ismerné, hiszen ismeri ükemét Pesten a legszurkosabb susztergyerek is. Hát ennek a fiát, az urfit, a kis Gusztit azt a nagy fülest, a kinél már akkurátusabban senki sem személyesithetné a neográdmegyei fülekét? gondolom hogy azt is ismeri kigyelmed, mint afféle jártasköttes ember a nagyvilágban, . . . persze hogy ismeri.

Jaj hallja kigyelmed, nem is gondolja, hogy micsoda marha szerencsében részesültünk mi nemes Szécsényiek husvét szent ünnepének vasárnapján. Hát Pulszky Ferencz uram elküldte ide a Guszti urfit, hogy számoljon be nekünk az apja helyett. Meginvitált tehát az urfi bennünket egy saját kezével irt palétával a városház udvarára, hogy hallgassuk meg azon gyönnyörüséges dolgokat, miket ükemük, apa és fiu vetélkedve visznek végbe az országgyülésén a mi rémitő boldogitásunkra. El is mentünk a szép szóra és meghallgattuk az urfit, ugy uram, hogy egy kukk se volt az egész beszédje alatt, de még azután sem ám.

Nem tudom, eltudom e mondani hüségesen Guszti urfi beszédét, de hát csak a mint lekopizáltam a saját fülem hallása után, hát elmondom:

Tiszsz . . . teeelt vá . . . választóim, azzz az hogy az papa válasz--tói!

S azzal elkezdte Guszti urfi ezt a közösügyes alkotmányt agybafőbe dicsérni az édes tatája szájával, hogy csakugy düledt bele a szeme, a midőn egyszer csak azt látjuk, hogy az ifju ur harmadik szeme kiugrott (pedig csak a jobbszemére csiptetett czwikker ugrott ki szemgödréből.) Ezen szerencsétlenségen elröhögte magát egy fehércseléd, minek aztán a lett a következése, hogy a hallgatóság elkezdett kaczagni.

Ennek meg a lett a következése, hogy Guszti urfi oly confusióba jött, hogy azt sem tudta ő e az apja fia . . . . vagy az apja tinaja . . elakadt a szó a torkán, nyekegett csörgött mint a csupasz szarkafiu.

Ennek meg a lett a következése, hogy Fülesi ügyvéd ur azon vakmerőségre vetemedett, hogy el merte kiáltani „éljen.“

Ennek meg a lett a következése, hogy Guszti urfi megakarván köszönni az egyhangulag történt éljeneztetést, akkora complimentet vágott a városház lépcsőjéről a ködmönös publikumnak, hogy ugy terült el a földön, mint a leveles béka.

Meg is sajnáltuk szegény urfit, s el is határoztuk ott mindjárt, hogy nagyszerü fáklyás menetet rendezünk számára, minőt még se Szécsény, se Fülek nem látott. Meg is kapta a fáklyásmenetet Guszti urfi; fáklyavivők voltunk 13-an meg egy felen, épen tizennegyedfelen per 2 frt diurnummal fejenként. A fáklyásmenet után mondanom sem kell tán, hogy nagyokat ittunk Guszti urfi egészségeért, nem hiába hogy potya volt . . . a kocsmáros traktált, maga emberségéből e vagy Guszti urfi erszényéből, azt bizony mi nem firtattuk . . elég ha ugy beszivtunk az accis-mentes lőréből, hogy most is kétfele áll a horpaszom.

Pletykási,
rendkivüli levelező.

Aradi kortes nóta.

Nem kell nekünk Csemegi!
Akárhogyan csevegi:
Hogy ő a balt szereti —
Mert ő magát tetteti.

Pecsovits lett Csemegi!
Aczél Petit követi,
Az ellenzék neveti:
Hogy magát eltemeti.

Nem kell nekünk Csemegi!
Arad őt nem szereti..
Barátja Aczél Peti!
Csak azért is pász . . neki.

Sziporkák.

Egy henyélő dúsgazdag panaszkodott szakácsának, hogy az ételek nem izlenek neki.

— Nem csodálom, felelé a szakács, — mert hát elfogytak a füszerek.

„Micsoda füszerek“? kérdi megütközve a nábób.

— Hát a munka meg az éhség — válaszola a szakács.

Hány óra? kérdé egy ismeretlentől egyik hirnevesb költő.

Most ütötte épen azon órát, melyben a szamarakat szokták itatni — felel gunyosan a kérdett.

No akkor igen csudálkozom, mond a költő

És ugyan min csudalkozik ön?

Azon, hogy ön nincs a kutnál.

Egy ügyes bajos egyéniség felkérte Buckingham herczeget, hogy pártolja őt az udvarnál, mert ő csak az istenben és a herczegben bizik.

Igen sajnálom, hogy nem tehetek önért semmit, válaszolá a herczeg, mert az udvarnál mi kettőnknek, az istennek és nekem van a legkevesebb befolyásunk.

Korszerű

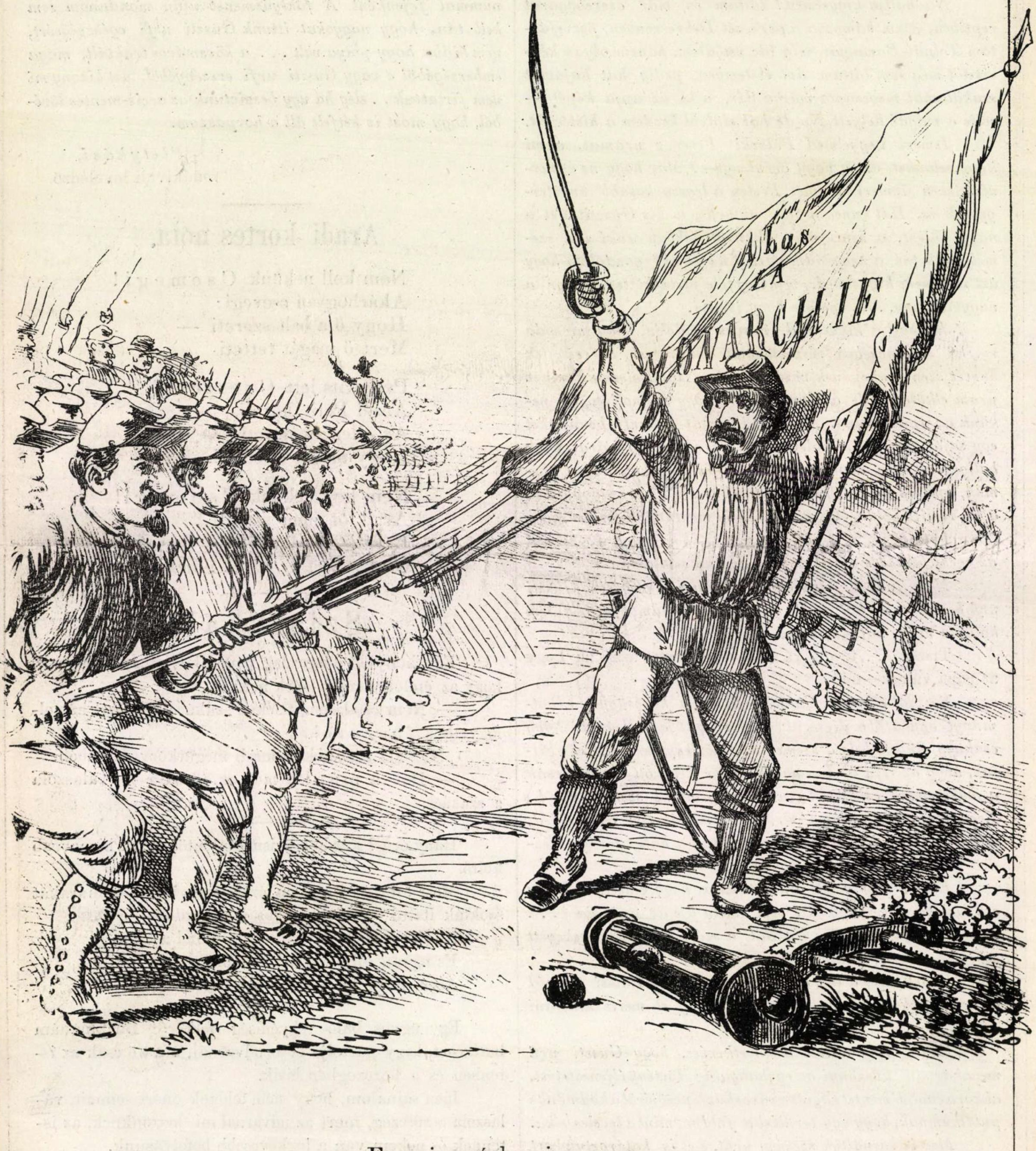
A bas
LA
MONARCHIE

Francziaországban igy megy.

képek.

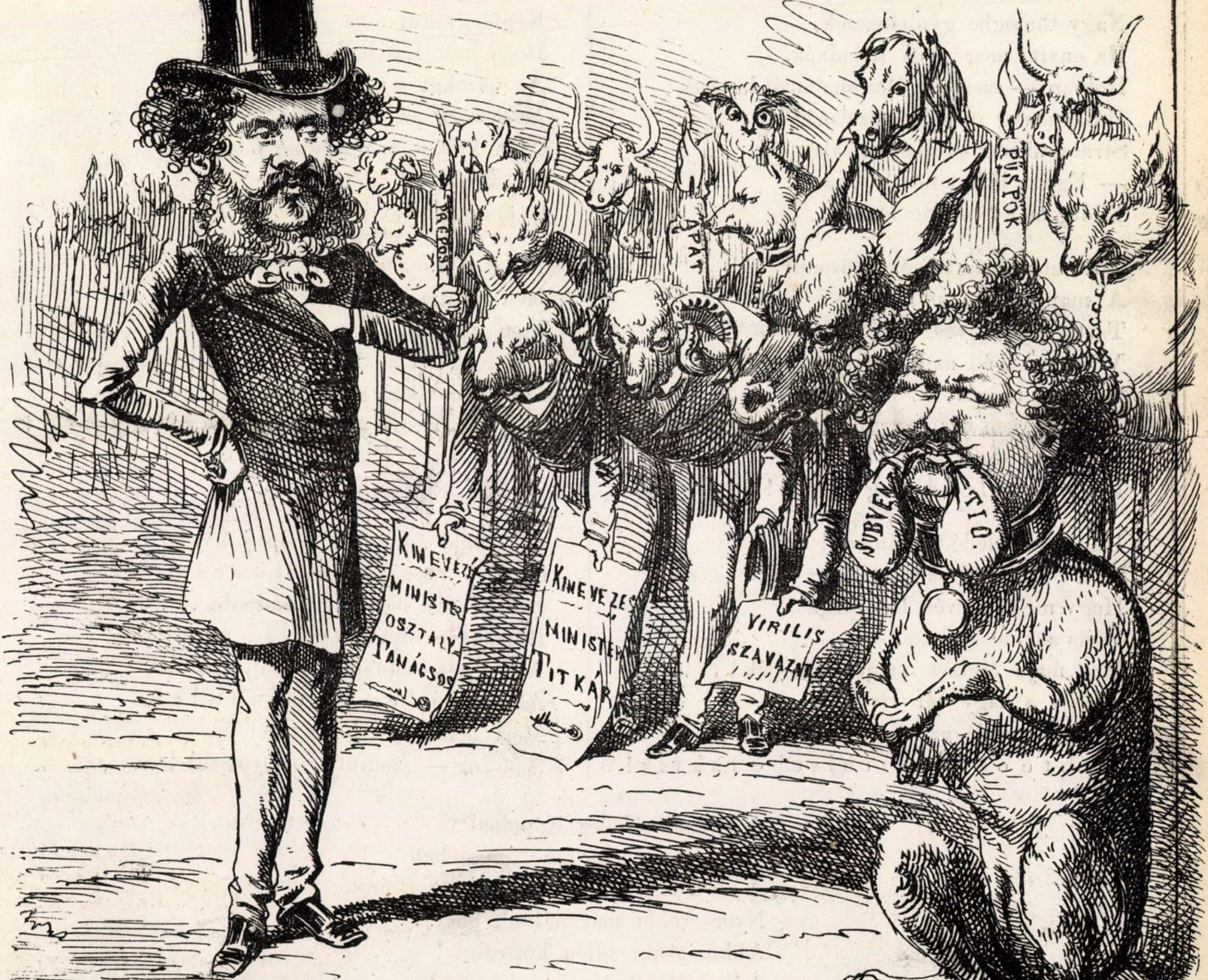
PREPOST
APÁT
PÜSPÖK
KINEVEZÉS MINISTER OSZTALY TANÁCSOS
KINEVEZÉS MINISTER TITKÁR
VIRILIS SZAVAZAT
SUBVENTIO.

Magyarországban pedig igy ni!

Ki az? biz az öcsém senki más
— Megmondom habár szemet szúr —
Pesti Napló hires harczásza
A vitéz Kápolnai úr!
Mikor a burkus háboru folyt,
Akkor is mindig kálkulált,
Még pedig úgy, hogy minden szava
Absurdumnak gyöngyen bevált!

Francziák a közép Rajnánál
Nagy tömegbe gyülekeznek,
Ha enyit, meg anyit haladnak,
Holnap — szent — Mannheimnál lesznek;
Másik sereg öt hidat vert már
Straszburgnál és Rastadt alatt,
— Egyen lépést tartva amazzal
Eddig már Speierig haladt!

No! most már tessék elővenni
A mappát.... mert ugyan ekkor
Tartaték Frigyes Vilmos által
Wörthnél az a nagyszerű tor!
Erre azt mondá: ez nem döntő
A helye sem fog meghülni,
Napoleon sorsa nem elébb,
Páris alatt fog eldülni!

Hanem elfeledé a jámbor!
Karl Fritznek lesz annyi esze:
Hogy megkerülvén Lui sergét
Páris alá ne eressze. —
Mig majd Metzet megostromolják.....
Mig az a nagy vár vívatik.....
Ilyenre mondá az öreg Bem,
Echte oestreichische taktik!

De... sattöbbi! hogy ne tudnék én
Az ilyenből prófétálni,
Könyü a következményeket
Ezekből kikálkulálni!
Nem hat be a porosz golyója....
Párist ekképen nyugtatá,
Osztán mégis beért, pedig ő
Számokkal bebizonyitá!

Talán ő adá Tök Jankónak
Képtárgyakul ama jókat..
Hogy kell Luftballonon bevinni
Az ökröket s a disznókat!....
Most meg azt irja: másfél évig
Nem kell a mumustól félni,
Ha a várakat kiépitjük:
Gyöngyen ki fogjuk kefélni.

Nincs az készen, sem fegyverzete,
Sem vasutja, sem létszáma
Nem ugy áll, hogy a hasonlitást
A mienkével kiállja.
De ujra feledé a jámbor
Hogy az a mienk meg milyen?
Feledé hogy Kuhn ur lefesté
A delegáczjóba hiven.

Jol tudja ám ezt Fadejév is
S a fenség czimü Gorcsakoff,
Ezért jutott nem rég Londonba...
Részünkre oly morális pof.
Azért hát richtájg! készülj gyorsan,
Aztán videant consules,
Mert nem telik le egy fél év,
S a sor — szentüttse — rosszul lesz.

A mit az a bölcs Kápolnai
Oly messze hisz még, meglehet
A mumustábor még e nyáron
Nyers tököt már nálunk ehet...
Akkor aztán adieu közösügy!
Adieu Erdély! perdü bánság!
Tóth Vili uj gárdájának is
Perdü lesz a... főispánság.

Nagy Bőgős. —

Noch nie da gewesen

(a ki ezt elolvassa, nevető görcsöt kap.)

Clerikális engedélylyel.

Ma adatik, de ha ma nem, csalhatatlanul holnap

Ad majorem mamelukkiani gloriam

és az igazhitü és nyilt homlokú plubikum lelki üdvősségére

a kenetteljes beszéd,

vagy

!!! A kámzsába öltöztetett barát !!!

Szentelt vizzel bespriczczelt, veni sancteval körül garnirozott, üdvöz-légygyel megspékelt és tömjénfüsttel bepáczolt nagyszerü spectákulumos opera sok felvonásban.

Szerző: Cath . . . Congressus. Rendező: Páter Tritytroty civis Romanus. Sugó: Páter Makutyi, Ludas Matyi udvari papja.

Történik a Dietán Anno 1871. az üdvözitő közösügy negyedik boldogságos évfordulóján, ha elnem harangozzák az előadást a szentatyák, mint a kövesdi matyók a felleget.

Személyek:

Declamator, herós és debuttirozó miniszter . .	**Professor Pauper**,
Unoka huga, egy elcsépelt vén szüz . . .	**Fama kisasszony.**
Tamás, a hihetetlen publikum tolmácsa . . .	⁂
Statista, keresztes renegát	**Virgilius Szilágyi.**

Claqueurok, kispapok, szakácsnék, mamelukok quantum satis.

Az előadáshoz megkivántató requizitumok: egy tuczat ütött kopott jezsuita reverenda; két tuczat kanonokhas borogató piros őv; három tuczat püspök süveg; tiz mázsa olvasó, száz akó szentelt viz, a poklok kapujához világitásra két szál égő viaszgyertya menyei görögtűz, ördögüző tömjén füsttel. Szerencsétlenség kikerülése végett, nehogy szent Antal tüze lángra kapjon, Széchényi Ödön tűzoltó ezredét a jótékony czél iránti illő reverencziából gratis engedte át ez előadásra.

Az előadást megelőzi:

„Kis mise, nagy mise, nem felel ő még ma se"

czimü nyitány, klaplizva négy kézzel Liszt Ferencztől, kézcsók keringővel Janina Olgától.

Helyárak:

Mágnás karzat: főpapnak ingyen, fertálmágnásoknak szép szóért. **Képmutató karzat:** Dámáknak egy mosoly.

Kezdete: pontatlanul reggeli tizenegy óra felé, hanem az előadást már csak majd egy hét mulva élvezheti a publikum.

(A függöny felgördül.)

Nyilt kérdés.

Csávolszky Lajos urhoz Berlinben.

Monsieur! Ön e az a scorpio, ki Sedán után anyira republikánus volt, hogy még mi is megsokaltuk? micsoda szellemi catastrófa következtében volt képes ön most meg annyira belebolondulni abba a németbe?

Jules Favre.

Zsiga pósta.

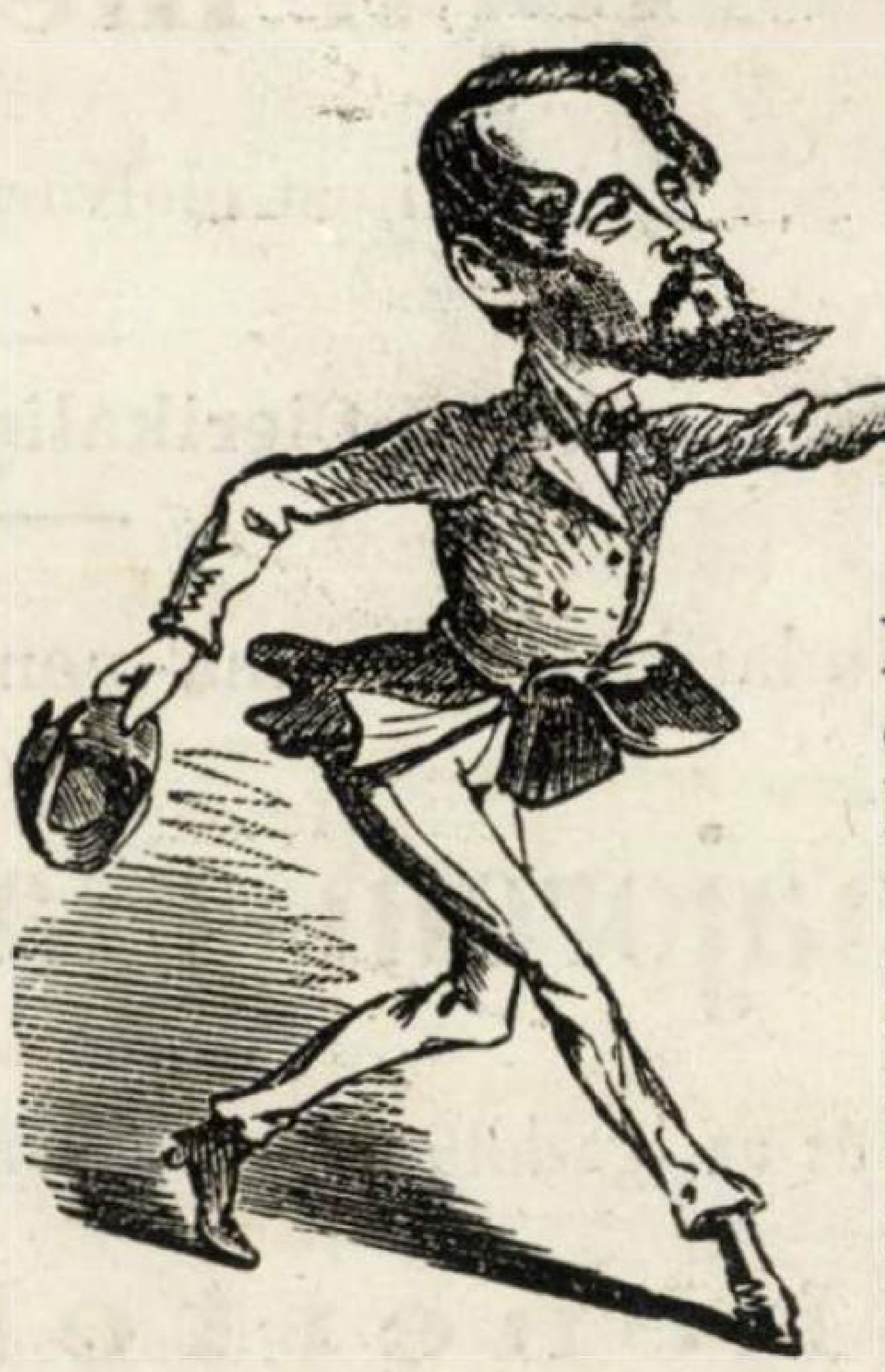

Az igazügykortesének. Talán elpusztult már arról a tájról fináncz, zsandár? hogy engem ugy elhagytál.

Idősb Szabó Lászlónak Kecskeméten. Az előfizetést csak ápril 21-én kaptuk meg, lapunk azért nem expediáltathatott polgártárs részére. Legczélszerübb ezt egyenesen hozzánk küldeni, mert az ide való könyvkereskedők sokszor elfelejtik, gyakran pedig csupa malitziából nem kézbesitik a hozzájuk küldött előfizetést annak idejében.

RÉSZLET-IVEK

kamatszelvényekkel

Számos vevőim naponkint felszólitanak, hogy

török sorsjegyre is részlet-iveket

bocsássak ki; én a játéktervet szigoruan átvizsgáltam és ugy találtam, hogy ez minden létező sorsjegyet előnyésségben felülmul, minek folytán tehát elhatároztam magamat t. megbizóim kivánatát teljesiteni.

Váltó-üzletem sok évi fentartása óta e jelszóval:

„Csak Fortunánál található a szerencse“

elvemül felvettem, a t. közönségnek mindig valami ujat, előnyöset és hasznothozót ajánlani; ezuttal is oly arrángement-t hoztam létre, melynek következtében a befizetett részletek biztosittatnak, a befizetett pénz kamatot hoz, és a résztvevő külön, ingyen a két legérdekesebb és legelőnyösebb sorsjegyekre, melyet csak az európai tőzsdei árjegyzék bir felmutatni, egyedül és valamennyi nyerőre játszik. — Ugyanis *30 havi részletben 10 forintjával* kapható nálam

egy ötöd 1839-ki Rothschild-államsorsjegy és egy egész 3 pctes teljesen befizetett 400 frankos török államsorsjegy.

A t. közönség felvilágositására szolgáljanak a következők:

Az 1839-iki Rothschild-sorsjegyeknek még csak 6 huzásuk lesz, legközelebbi 1871. junius 1-én történik, főnyeremény 220,000 frt p. p.

1 *ötöd 1839-ki sorsjegy kihuzott sorozatát kötelezem magamat 260 fton egy hónappal a sorozathuzás után beváltani.*

A 400 frankos török-sorsjegyeknek minden két hónapban van egy huzásuk, és pedig junius 1-jén, augusztus 1-én, október 1-én, deczember 1-én, február 1-jén, april 1-jén.

Főnyeremény 600,000, 300,000 stb. frank aranyban.

A legkisebb nyerő, melyet minden sorsjegynek nyerni kell, 400 frank aranyban; külön fizetek a befizetés tartama alatt kamat 30 frankot aranyban, s e czélból a részletivek mindegyikén 5 db szelvény van 6 frankkal, melyek váltóüzletemben 6—6 hónaponként aranyban és minden levonás nélkül beváltatnak.

Az elsö 10 frtos részlet befizetésével a vevő mindkét sorsjegy birtokába lép és ugy az egész nyereményekre mint a kamatélvezetre egyedüli igénynyel bir.

Sorsjegyeim, melyek felöl részletiveket kiállitok, bármikor megtekinthetők és minden órában kiválthatók.

Előbb teljesitett részletekért 6 pct évi kamatot engedek.

Megkötött üzletek semmi szin alatt fel nem bonthatók.

Ezen beosztással ugy a játékkedvelő közönségre, mint azokra kik tőkéjüket jól akarják kamatoztatni, teljes tekintettel voltam, és azon kellemes reményben, hogy a t. közönség tömeges részvéttel fog megtisztelni,

vagyok tisztelettel

FISCHER M. L.

váltóház a „Fortuná“-hoz Pesten.

Huzási jegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek meg minden huzás után még akkor is, ha az eredeti sorsjegyek már kiváltattak.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. szám.